

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Blanky Fauré v právní věci

žalobkyně: **O. B.**, narozená dne XXX
státní příslušnost XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 8, Brno

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2018 č. j. MV-27502-4/SO-2018

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 5. 4. 2018, č. j. MV-27502-4/SO-2018 a rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 17. 1. 2018, č. j. OAM-13063-9/PP-2017 se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se u Městského soudu v Praze domáhala žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“ či „ministerstvo“) ze dne 17. 1. 2018, č. j. OAM-13063-9/PP-2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo podle ust. § 169r odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“) zastaveno řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu z důvodu, že žalobkyně podala žádost v době, kdy nebyla oprávněna k pobytu na území.
2. Žalobkyně poukázala v žalobě, že již v odvolání namítala, že je rodinným příslušníkem občana České republiky, a proto se na ni vztahuje Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. 4. 2004, o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „směrnice“). Žalobkyně v odvolání rovněž namítala, že samotné ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu (dále též „ustanovení“), je v rozporu se směrnicí. Žalobkyně nesouhlasí s žalovanou, že postavení rodinného příslušníka občana EU je skutkový stav, a že se jedná o postavení, které by vznikalo tím, že jej orgán veřejné moci cizinci pravomocně přizná. Dle žalobkyně je směrnice pro ni výhodnější, a má přednost před českou právní úpravou, neboť neobsahuje jako podmínku pro vyhovění žádosti, aby žadatel v době jejího podání pobýval na území oprávněně. Žalobkyně je fakticky nucena, aby vycestovala na Ukrajinu a požádala o krátkodobé vízum. Vzhledem k tomu, že směrnice žádnou takovou podmínku neobsahuje, je ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu v rozporu s unijním právem.
3. Závěrem žalobkyně poznamenala, že návrh na zrušení ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu byl již podán k Ústavnímu soudu a věc je vedena pod sp. zn. Pl. ÚS 41/17.
4. Žalovaná v písemném vyjádření odmítla námitky žalobkyně a odkázala na spisový materiál a své rozhodnutí, které splňuje všechny požadavky, které správní řád stanoví pro odůvodnění rozhodnutí. V posuzovaném případě nebyla žádná pochybnost, že v době podání předmětné žádosti (dne 22. 8. 2017) nedisponovala žalobkyně žádným pobytovým oprávněním na území, a proto nebylo možné její žádost věcně projednat. Řízení tak bylo zastaveno dle § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu.
5. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť obě strany s takovým projednáním věci výslovně souhlasily. Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 s. ř. s.
7. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
8. Podle ust. § 169r odst. 1 písm. j) zákona o pobytu účinného do 20. 1. 2019 *se usnesením také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec, který podal žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu jako rodinný příslušník občana České republiky nebo k trvalému pobytu podle hlavy IVa v době, kdy podle tohoto zákona není oprávněn pobývat na území, nebo v době platnosti výjezdního příkazu; to neplatí, pokud je žádost podána v době platnosti výjezdního příkazu*

vydaného poté, co cizinci uplynula doba oprávnění k pobytu na území uděleného osobě požívající doplňkové ochrany, nebo poté, co se svým prohlášením vzdal azylu.

9. Městský soud v Praze posoudil změnu právní úpravy, která nastala v důsledku vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 41/17, v němž Ústavní soud ve výroku I. rozhodl, že: „*I. Ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) a § 172 odst. 6 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 222/2017, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, se ruší dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů.*“ K vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů došlo dne 10. 12. 2018. Tímto dnem bylo ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) zákona, na jehož základě prvostupňový orgán zastavil řízení ve věci žádosti žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu, které žalovaná napadeným rozhodnutím potvrdila, zrušeno.
10. Podle článku 89 odst. 1 Ústavy České republiky je rozhodnutí Ústavního soudu vykonatelné, jakmile bylo vyhlášeno způsobem stanoveným zákonem, pokud Ústavní soud o jeho vykonatelnosti nerozhodl jinak.
11. Podle článku 89 odst. Ústavy České republiky jsou vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány i osoby.
12. Městský soud v Praze tak shledal žalobu důvodnou a v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 41/17 zrušil dle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. z důvodu nezákonnosti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2018, č. j. MV-27502-4/SO-2018, neboť ustanovení, které žalovaná vzala za základ svého právního posouzení, bylo výše zmíněným nálezem Ústavního soudu zrušeno. Zároveň s tím Městský soud v Praze přistoupil v souladu s ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. ke zrušení rozhodnutí orgánu prvního stupně ze dne 17. 1. 2018, č. j. OAM-13063-9/PP-2017, neboť i zde bylo základem pro zastavení řízení již výše zmíněné zrušené ustanovení § 169r odst. 1 písm. j) zákona.
13. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V tomto řízení se žalovaná v návaznosti na závěry obsažené v tomto rozsudku bude znovu zabývat žádostí žalobkyně o povolení k přechodnému pobytu podané dne 22. 8. 2017.
14. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení, kterou představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní pomoci ve výši 6 200,- Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), v režijním paušálu ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu a DPH ve výši 21%, tedy 1 428 Kč. Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. prosince 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu